

See lehekülg on tõlgitud masintõlkega [\[Linki\]](#). Masintõlkes võib olla vigu, mis võivad vähendada selgust ja õigsust; ombudsman ei vastuta mis tahes erisuste korral. Kõige usaldusväärsem ja õiguskindlam teave on algversioonis eespoolisel lingil (inglise keel). Lisateave on meie [keele- ja tõlkepoliitikas](#) [\[Linki\]](#).

Otsus juhtumi 2449/2007/VIK kohta - Väidetav suutmatus kaebuse esitaja asendamist adekvaatselt põhjendada ja väidetav suutmatus tagada talle õigus olla ära kuulatud

Otsus

Juhtum 2449/2007/VIK - Alguskuupäev: {0} 22/10/2007 - Otsuse kuupäev: {0} 16/12/2009

Kaebuse esitaja, Briti kodanik, töötas konsultantide meeskonna juhina Aafrikas. Tema tööandjaks oli äriühing, mis kuulus konsortsiumi (edaspidi „lepinguosaline“), kes oli komisjoniga sõlminud lepingu teha uuring X riigis.

Projekti rakendamise esimeses etapis tuli lepinguosalisel koostada lähtearuanne. Aruande koostas kaebuse esitaja kui meeskonna juht. Komisjon ei olnud aruande sisuga rahul, tehes mitu märkust ja nõudis kaebuse esitajalt aruande vastavat muutmist. Seejärel palus komisjon lepinguosaliselt kaebuse esitaja teise eksperdiga asendada. Sel eesmärgil saatis komisjon lepinguosalisele ametliku kirja.

Selle põhjal väitis kaebuse esitaja, et komisjon ei suutnud oma kirjas adekvaatselt põhjendada tema asendamist (sisuline aspekt) ja komisjon oli rikkunud tema õigust olla ära kuulatud, mida sätestavad Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõige 2 ja Euroopa hea haldustava eeskirja artikkel 16 (menetluslik aspekt). Kaebuse esitaja nõudis komisjonilt tema vastu esitatud väidete tõendamist või väidete tagasivõtmist.

Pärast põhjalikku uurimist jõudis ombudsman järeldusele, et sisulise aspekti osas, st komisjoni esitatud põhjenduste osas ei ole toimunud haldusomavoli. Menetlusliku aspekti osas leidis ombudsman, et andmata kaebuse esitajale võimalust vastata kriitikale, mida komisjon esitas 15. mai 2007 kirjas, kus nõudis kaebuse esitaja väljavahetamist, ei tegutsenud komisjon hea haldustava põhimõtete järgi, mida sätestab Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 41. See oli ombudsmani arvates haldusomavoli juhtum.

Seetõttu lõpetas ombudsman juhtumi kriitilise märkusega.

KAEBUSE TAUST

1. Käesolev kaebus käsitleb muu hulgas Euroopa Liidu põhiõiguste harta [1] artikli 41 lõike 2 ja Euroopa hea halduse tava eeskirja [2] artikli 16 väidetavat rikkumist Euroopa Komisjoni delegatsiooni poolt X-riigis (edaspidi „delegatsioon“).

2. Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 41 asjaomane jagu on sõnastatud järgmiselt:

„Õigus heale haldusele

(1) Igal isikul on õigus sellele, et liidu institutsioonid ja asutused käsitleksid tema küsimusi erapooletult, õiglaselt ning mõistliku aja jooksul.

(2) See õigus hõlmab järgmist:

- iga isiku õigus olla ära kuulatud enne, kui võetakse üksikmeede, mis võib teda kahjustada [...]*
- administratsiooni kohustus põhjendada oma otsuseid [...]*

3. Euroopa hea haldustava eeskirja (edaspidi „EKP“) artiklis 16 on sätestatud:

„Õigus olla ära kuulatud ja teha avaldusi

1. Kui tegemist on üksikisikute õiguste või huvidega, tagab ametnik, et otsustamismenetluse igas etapis austatakse kaitseõigusi.

2. Kui tuleb teha tema õigusi või huve mõjutav otsus, on igal üldsuse liikmel õigus esitada kirjalikke märkusi ja vajaduse korral esitada suulisi märkusi enne otsuse tegemist.

4. Kaebuse esitaja sõlmis lepingu riigi X nõustamistegevuse meeskonnajuhina konsortsiumile kuuluva äriühinguga, mida juhtis teine äriühing (edaspidi „konsortsiumi juhtiv partner“). Konsortsiumiga sõlmiti leping riigi X tehnilise hariduse programmi lõpetanuid käsitleva tracer-uuringu rakendamiseks ja selle mõjaks riigi tööturule ning üldisemalt selle majanduslikule ja sotsiaalsele arengule. Konsortsiumi liikmeid, kes on sõlminud komisjoniga lepingu, nimetatakse edaspidi „töövõtjaks“.

5. Töövõtja ja komisjoni vahelist lepingut reguleerisid raamlepingu üldtingimused, raamlepingu üldtingimused „abisajaad“ ja eritingimused, milles määrati kindlaks töövõtja osutatavad teenused.

6. Leping pidi algama 30. aprillil 2007. Seitsme päeva jooksul alates lepingu sõlmimisest pidi töövõtja koostama esialgse aruande. Kaebuse esitaja koostatud aruanne esitati delegatsioonile

7. mail 2007. Delegatsioon ei olnud aruandega siiski rahul. Ta esitas mitu märkust ja palus kaebuse esitajal aruannet vastavalt muuta. Seejärel palus delegatsioon kaebuse esitajat asendada teise eksperdiga. Delegatsiooni juht esitas selle taotluse ametlikult töövõtjale 15. mail 2007 saadetud kirjas. Selles kirjas väljendas delegatsioon oma rahulolematust kaebuse esitaja töö halva kvaliteedi ja suhtumisega. Kaebuse esitaja leping lõpetati viivitamata ja ta kõrvaldati töölt.

7. Mail 2007 teatas kaebuse esitaja delegatsioonile, et peab eespool nimetatud kirja sisu valeks ja laimavaks, ning palus võimalust seda arutada.

8. Delegatsioon vastas kaebuse esitajale 31. mai 2007. aasta kirjas. Ta märkis, et komisjonil ei ole temaga lepingulisi sidemeid ning et seega tuleb kõiki asjaomase lepinguga seotud küsimusi arutada töövõtjaga.

9. Juulil 2007 esitas kaebuse esitaja oma esimese kaebuse ombudsmanile (viitenumber 1791/2007/(BM)SAB). Ta väitis, et delegatsioon rikkus eespool nimetatud harta ja ECGABi artikleid. Kaebuse esitaja esitatud dokumentidest nähtub siiski, et delegatsioon teavitas teda kaks korda oma rahulolematusest tema tööga. Seetõttu leidis ombudsman, et kaebuse esitajale anti võimalus komisjoni kriitikale reageerida. Sellises olukorras leidis ombudsman, et uurimise läbiviimiseks ei ole piisavalt alust.

10. Septembril 2007 kordas kaebuse esitaja oma kaebust, esitades olukorra üksikasjaliku analüüsi ja mitu uut argumenti oma juhtumi toetuseks. Seetõttu registreeriti kaebuse esitaja uus kiri uue kaebusena (viitenumber 2449/2007/VIK).

UURIMISE ESE

11. Ombudsman tuvastas järgmise väite ja väite:

(1) Kaebuse esitaja väitis, et delegatsioon rikkus harta artikli 41 lõiget 2 ja ECGAB artiklit 16, kuna ta ei austanud tema õigust olla ära kuulatud ega põhjendanud piisavalt delegatsiooni juhi 15. mai 2007. aasta kirjas tehtud avaldusi. Selle väite toetuseks väitis kaebuse esitaja sisuliselt järgmist:

i) delegatsioon võttis meetmeid tema eemaldamiseks enne läbivaadatud aruande esitamise tähtaega, mis pidi hõlmama delegatsioonilt saadud tagasisidet;

ii) Delegatsiooni 15. mai 2007. aasta kiri sisaldas tema vastu esitatud süüdistusi, millest talle varem ei teatatud ja millele talle ei antud võimalust vastata.

(2) Kaebuse esitaja väitis, et delegatsioon peaks esitama tõendid väidete kohta, mida delegatsiooni juht tema vastu esitas, või need väited tagasi võtma.

12. Kaebuse esitaja väitis ka, et delegatsioon peaks vastavalt harta artikli 41 lõikele 3 [3]

maksma rahalist hüvitist talle tekitatud kahju ja tulevase saamata jäänud tulu eest. Ombudsman leidis, et see väide on tema põhikirja artikli 2 lõike 4 alusel vastuvõetamatu, kuna kaebuse esitaja ei olnud seoses hüvitise nõudmisega delegatsioonile eelnevalt halduslikult lähenenud.

13. Mail 2009 pikendas kaebuse esitaja oma kahju hüvitamise nõuet. Ta väitis, et ta palus delegatsioonil maksta talle hüvitist saamata jäänud töötasu, majutustoetuste ja ametialase maine kahjustamise eest. Juunil 2009 esitas kaebuse esitaja koopia delegatsiooni vastusest, milles viimane lükkas eespool nimetatud kahju hüvitamise nõude tagasi. Arvestades, et kaebuse esitaja oli täitnud Euroopa Ombudsmani põhikirja artikli 2 lõikes 4 sätestatud nõuded, oleks kahju hüvitamise nõude saanud menetlusse võtta. Ombudsman pidas siiski asjakohaseks oodata ära komisjoni toimiku kontrollimise tulemused, enne kui ta otsustab, kas see väide läbi vaadata. Kaebuse esitaja algelt esitatud väiteid ja nõudeid käsitleva komisjoni toimiku uurimise tulemusena leiab ombudsman, et kahju hüvitamise nõuet ei ole vaja uurida.

14. Lõpetuseks tuleb märkida, et nii komisjon kui ka kaebuse esitaja märkisid, et üks Euroopa Parlamendi liige kirjutas volinik Ferrero-Waldnerile käesoleva kaebuse kohta. Komisjon esitas oma vastuse koopia parlamendiliikmele. Kaebuse esitaja väitis oma märkustes, et volinikule saadetud kirjas tõstatati üldisi küsimusi, mis olid seotud näiteks konsultandi lepingu lõpetamise õiguslike tagajärgedega põhjendamatute väidete alusel ning õigusliku alusega, mille alusel nõutakse konsultandilt, et ta allkirjastaks avalduse kättesaadavuse ja ainuõiguse kohta, piirates tema suutlikkust töötada konkureerivas äriühingus. Kaebuse esitaja leidis siiski, et komisjon ei käsitlenud talle teatavaks tehtud küsimusi. Esitatud teabe põhjal ei ole selge, kas kaebuse esitaja soovib, et ombudsman neid küsimusi uuriks. Igal juhul ei esitanud kaebuse esitaja koopiat Euroopa Parlamendi liikme asjaomase kirja komisjonile. Ombudsmanil ei ole seega kogu vajalikku teavet, mis võimaldaks tal otsustada, kas ta peaks neid küsimusi uurima.

UURIMINE

15. Ombudsman algatas 22. oktoobril 2007 uurimise ja palus komisjonil esitada oma arvamus. Komisjon saatis oma arvamuse 12. märtsil 2008. Komisjoni arvamus edastati kaebuse esitajale koos märkuste esitamise kutsega, mille ta esitas 22. aprillil 2008. Kaebuse esitaja esitas 2. jaanuaril 2009 ombudsmani talituste taotlusel oma kaebuse kohta täiendavad dokumentaalsed tõendid ning 14. mail 2009 ja 15. juunil 2009 rohkem dokumentaalseid tõendeid.

16. Ombudsman palus 20. juulil 2009 komisjonil lubada oma talitustel tutvuda käesoleva juhtumi toimikuga. Kontroll toimus 13. oktoobril 2009 komisjoni EuropeAidi koostöötalituse ruumides Brüsselis. Kontrolliaruande koopia saadeti kaebuse esitajale ja komisjonile 20. oktoobril 2009. Kaebuse esitaja esitas 24. oktoobril 2009 selle aruande kohta oma tähelepanekud.

OMBUDSMANI ANALÜÜS JA JÄRELDUSED

A. Kaebuse esitaja väide

Ombudsmanile esitatud argumendid

Vaidlustatud kirja sisu:

17. Kaebuse esitaja esitas koopia delegatsiooni kirjast, milles paluti tema asendamist (15. mai 2007). Käesoleva kirja asjakohased osad on sõnastatud järgmiselt:

„ ... delegatsioon on juba mitteametlikult teatanud [töövõtjale] mitmetest mureküsimumest, mida valitsus jagab mitte ainult [kaebuse esitaja] tehtud töö kvaliteedi, vaid ka tema väga leebe [sic] suhtumise osas .

Rühmajuhi esitatud esialgse esialgse aruande kavand ei olnud rahuldav ega vastanud esialgse aruande standardsisule (vt delegatsiooni poolt e-posti teel esitatud märkusi). Traditsioonilised omavahendid [4] nõudsid selgelt, et [töövõtja] pakkumises esitatud metoodika vaadataks läbi ja esitataks lähtearuandes uuesti, kuid meeskonna juht on selle olulise aspekti täielikult välja jättnud ning keskendunud pigem laiaulatuslikule ja tuttavale analüüsile TVET- sektori kohta [5] .

Delegatsioon on esitanud esialgse aruande kohta kaks märkust, et rühmajuht saaks käesolevat aruannet parandada, millele me saime väga kaitsvad ja halvasti hinnatud vastused. Lisaks püüdis TL luua vastasseisu delegatsiooni ja valitsuse vahel, hoolimata nende kokkuleppest tehtavate muudatuste osas. Valitsuse esindaja teatas, et ta veetis TLiga märkimisväärse aja, et teavitada teda ülesandest ja aidata tal aruannet parandada, kuid näib, et TL ei saa ikka veel aru ega näe mingit nägemust ülesande täitmisest. Teda peetakse lihtsalt „laenajaks“ laiapõhjalistelt ideedelt ja kontseptsioonidelt, kellega konsulteeriti, ning ta ei ole esitanud ühtegi asjakohast ja ennetavat ettepanekut uuringu läbiviimise metoodika kohta.

Valitsus on nüüd väljendanud tugevat valmisolekut meeskonnajuhi asendamiseks, kuna ta ei suuda tõestada selle uuringu läbiviimiseks vajalikke oskusi ja pädevusi. Delegatsioon nõustub täielikult valitsuse seisukohaga.

...

Eespool toodut silmas pidades ja raamlepingu üldtingimuste artikli 17 alusel ning arvestades, et kehv algus on juba mõnevõrra ohustanud uuringu edukat läbiviimist valitsuse suure rahulolematuse tõttu, palume Teil teha ettepanek sobiva asendamise kohta, mis vastaks traditsiooniliste omavahendite kvalifikatsiooninõuetele ning oleks vastuvõetav delegatsioonile ja valitsusele... “.

Kaebuse esitaja argumendid

18. Kaebuse esitaja väitis sisuliselt, et eespool nimetatud kiri on „täis valesid “ ja et talle ei antud võimalust komisjoni kriitikale reageerida. Sellega seoses esitas kaebuse esitaja järgmised argumendid.

19. Kaebuse esitaja tunnistas, et ta sai oma esialgse aruande kavandi kohta tagasisidet delegatsiooni rakkejuhilt ja delegatsiooni haridusnõunikult. Ta märkis, et vastas neile märkustele ning lepitati kokku, et ta valmistab ette ja esitab muudetud aruande, mis sisaldab delegatsiooni märkusi. Vahepeal võttis delegatsioon siiski meetmeid tema eemaldamiseks ülesandest *enne* läbivaadatud aruande esitamise tähtaja möödumist. Kaebuse esitaja sõnul laiendati läbivaadatud algaruandes märkimisväärselt esialgses esialgses aruandes kirjeldatud metodoloogilisi küsimusi ning see tulenes mitmetest põhjalikest aruteludest sidusrühmadega, konsultatsiooni vanemteaduriga ning tema enda teadmistel ja kogemustel põhinevatest järeldustest. Seetõttu leidis ta, et komisjoni otsus kõrvaldada ta enne läbivaadatud aruande kaalumist on „*erakordne ja vastuvõetamatu pahausksus*“.

20. Kaebuse esitaja oli seisukohal, et tema vastus delegatsiooni töötajate märkustele ei olnud „*kaitsev ja halvasti hinnatud*“, vaid „*üksikasjalik ja töökindel*“, nagu võiks eeldada rühmajuhilt.

21. Lisaks väitis kaebuse esitaja, et delegatsiooni kiri sisaldas mitmeid väiteid, mis läksid kaugemale tema töötajate poolt varem tõstatatud küsimustest. Kaebuse esitaja on seisukohal, et süüdistus, et ta „*püüdis luua vastasseisu [X] riigi delegatsiooni ja valitsuse vahel*“, oli kohutav, põhjendamatu ja põhjendamatu. Kui ta oleks leidnud, et tema kohalolek tekitas raskusi riigi X valitsuse (edaspidi „*valitsus*“) ja delegatsiooni vahel, oleks ta konsultatsioonifirmast vabatahtlikult lahkunud.

22. Kaebuse esitaja lisas, et valitsuse esindaja *ega keegi teine ei ole talle kunagi juhtinud tähelepanu väidetavale arusaamatusele ja nägemusele või väitele, et ta „ei ole tõendanud vajalikke oskusi ja pädevust“*. Ta kordas, et talle ei antud seega võimalust neid väiteid arutada ja ümber lükata.

23. Väide, et ta „*laenutas konsulteeritud isikutelt laiapõhjalisi ideid ja kontseptsioone ning ei ole esitanud uuringu läbiviimise metoodika kohta asjakohaseid ennetavaid ettepanekuid*“, ei olnud tõene. Ta ei pidanud ennast selliseks konsultandiks, kes saabub välismaalt eelnevalt välja töötatud lahendustega, vaid pigem sellise konsultandina, kes püüab kohalikes oludes kontekstuaalset lähenemist ja metoodikat, et tagada paremad võimalused eduks ja jätkusuutlikkuseks.

24. Kaebuse esitaja märkis, et näiline „*valitsuse esindaja*“ oli aruandega nõus enne selle esitamist delegatsioonile. Ta lisas, et veetis selle isikuga mõnda aega aruande arutamiseks, sest talle öeldi, et viimane tegutseb valitsuse nimel. See ei olnud siiski „*märkimisväärne aeg*“, sest esindaja nõustus esialgse aruandega, välja arvatud üks või kaks faktilist muudatust.

25. Kaebuse esitaja juhtis tähelepanu ka sellele, et väide, et tal oli „*õdev suhtumine*“, oli „*põhjendamatu ja vabandamatu isiklik rünnak*“ tema iseloomule. Ta kahtlustas, et tema vallandamine tõi kaasa delegatsiooni mõne töötaja isikliku pahameele tema suhtes.

Komisjoni seisukoht

26. Komisjon märkis oma arvamuses, et tal ei ole kaebuse esitajaga lepingulist suhet, kuna

lepingu pooled olid ise ja töövõtja. Komisjon viitas üldtingimuste artikli 4 lõikele 3, milles on sätestatud, et „*ükski alltöövõtuleping ei saa luua lepingulisi suhteid ühegi alltöövõtja ja avaliku sektori hankija vahel*“.

27. Kaebuse esitaja väidetava teavitamata jätmise ja tema õiguse olla ära kuulatud austamise kohta väitis komisjon, et raamlepingu üldtingimuste artikli 6 lõikes 1 on selgelt sätestatud, et kõik raamlepinguga seotud teated peavad toimuma töövõtja ja komisjoni vahel. Täpsemalt sätestati artikli 6 lõikes 1, et „*konsortsiumi puhul vastutab juhtiv partner lõpuks raamlepingu kõigi lepinguliste ja finantsaspektide ning üksikute ülesannete eest ning on ainus ametlik kontaktpunkt töövõtja ja hankija vahel*“. Seetõttu leidis komisjon, et ta ei ole kohustatud kaebuse esitajat otse teavitama. Töövõtja ülesanne oli anda kaebuse esitajale juhiseid projektijuhtimise valdkonnas ja teavitada teda kõigist projektiga seotud asjakohastest küsimustest. Teiselt poolt oli delegatsioon töövõtjat nõuetekohaselt teavitanud (telefonivestluste ja e-kirjade teel) komisjoni ja valitsuse puudulikust rahulolust kaebuse esitaja tööga.

28. Lisaks ja vastupidi kaebuse esitaja väidetele teatas delegatsioon talle kahel korral selgelt, et tema aruanne ei ole rahuldav, ning kutsus teda võtma ühendust delegatsiooniga, kui on vaja selgitusi. Selle väite toetuseks esitas komisjon koopiad kahest e-kirjast, mille delegatsioon saatis kaebuse esitajale 8. ja 10. mail 2007.

29. Komisjon selgitas, et kuna kaebuse esitaja ei soovinud delegatsiooni märkusi arvesse võtta, ei püüdnud viimane temaga rohkem ühendust võtta, vaid kutsus projekti koordinaatorit üles lahendust leidma.

30. Seoses väitega, et enne kaebuse esitaja eemaldamiseks meetmete võtmist ei peetud kinni läbivaadatud aruande esitamise tähtajast, märkis komisjon, et 14. mail 2007 nõustus delegatsioon töövõtjaga andma kaebuse esitajale veel kaks päeva muudetud esialgse aruande koostamiseks. Delegatsioon teatas töövõtjale, et valitsus soovib muudetud versiooni hiljemalt 16. maiks 2007.

31. Komisjon märkis ka, et 15. mail 2007 kutsus valitsuse esindaja delegatsiooni üles teavitama teda, et tema arvates ei sisalda aruande muudetud versioon (mida kaebuse esitaja kavatses esitada) pärast aruande arutamist kaebuse esitajaga uuringu rakendamise olulisi elemente ning see tuleks kindlasti ümber sõnastada. Ta väljendas muret uuringu läbiviimise kui sellise pärast ja teatas delegatsioonile, et ta peab kaebuse esitaja asendamist asjakohaseks.

32. Samal päeval, nimelt 15. mail 2007, kohtusid delegatsiooni talitused delegatsiooni juhiga, et arutada võimalikke võimalusi.

33. Mail 2007 võttis delegatsioon töövõtjaga ühendust, teavitades teda valitsuse tagasisidest aruande kohta ja küsides tema seisukohta. Komisjoni sõnul selgitas töövõtja, et kaebuse esitaja läbivaadatud algaruannet delegatsioonile ei edastata. Töövõtja saatis 16. mail 2007 kell 18.38 delegatsioonile e-kirja, milles palus viimasel saata ametlik kiri kaebuse esitaja asendamiseks.

34. Komisjon selgitas, et tema kiri, milles taotleti kaebuse esitaja eemaldamist, oli 15. mai 2007,

kuid see saadeti alles 16. mail 2007 pärast tähtaja möödumist ja läbivaadatud aruannet ei saadud. Komisjon edastas töövõtjale oma e-kirja koopia, millele oli lisatud kõnealune kiri. E-kirja koopia näitas, et delegatsioon saatis selle töövõtjale 16. mail 2007 kell 18.39 kohe vastusena eespool nimetatud e-kirjale, mis saadi töövõtjalt kell 18.38. Komisjon selgitas, et kiri on 15. mai 2007. aasta, kuna see oli selleks kuupäevaks koostatud, et see oleks valmis delegatsiooni juhiga arutamiseks. Arvestades selle uuringu lühikest ajakava ja eelarvepiiranguid, ei saanud delegatsioon anda kaebuse esitajale lisaaega. Seega tuli pärast uue tähtaja möödumist teha kiiresti otsus kaebuse esitaja asendamise taotluse kohta, et tagada kontrollkäigu edukas tulemus.

35. Komisjon selgitas, et delegatsioonile ei esitatud ametlikult kaebuse esitaja aruande muudetud versiooni. Raamlepingu üldise pädevuse punkti 3.3 kohaselt oli töövõtja ülesanne tagada esitatud aruannete kvaliteet. Seega ei saanud komisjon seada kahtluse alla töövõtja otsust mitte esitada kaebuse esitaja koostatud aruande muudetud versiooni. Komisjon eeldas, et töövõtja arvates ei vasta läbivaadatud aruanne pädevustingimuste kvaliteedinõuetele.

36. Töövõtjale kaebuse esitaja asendamiseks esitatud taotlus põhines raamlepingu üldtingimuste artiklil 17, milles on sätestatud:

„... täitmise käigus ning kirjaliku ja põhjendatud taotluse alusel võib hankija taotleda asendamist, kui ta leiab, et töötaja on ebatõhus või ei täida oma lepingujärgseid kohustusi“.

37. Komisjon selgitas, et märkused, mida kaebuse esitaja pidas laimavaks, on tehtud viitega kaebuse esitaja vastustele delegatsiooni varasematele taotlustele aruannet täiustada. Mail 2007 saadetud e-kirjas teatas delegatsioon töövõtjale, et kaebuse esitaja vastus ei ole see, mida selles olukorras oodata („järgnevat vastust meie märkustele peetakse vastuvõetamatuks ja selgelt ebakonstruktiivseks“). Samas e-kirjas teavitas delegatsioon töövõtjat ka sellest, et valitsus on väljendanud muret asjaolu pärast, et kaebuse esitaja vastus võib tekitada delegatsiooni ja valitsuse vahel vastasseisu.

38. Komisjon märkis, et ta mõistis kaebuse esitaja pettumust, et delegatsioon ei juhtinud tema tähelepanu delegatsiooni 15. mai 2007. aasta kirja sisule. Komisjon oli siiski seisukohal, et delegatsioon teavitas töövõtjat nõuetekohaselt ja täielikult igast kõnealuses kirjas nimetatud elemendist enne kirja saatmist. Delegatsioon tegutses kooskõlas üldise pädevuse artikli 6 lõikega 1, mida on mainitud eespool punktis 27. Kui töövõtja oleks pidanud delegatsiooni kirjas esitatud väiteid ja taotlust ebaõigeks või sobimatuks, oleks töövõtja kohus olnud teavitada kaebuse esitajat delegatsiooni kirjast, saada tema arvamus ning vaidlustada delegatsiooni taotlus ja argumendid. Siiski ei vaidlustanud delegatsiooni taotlust kaebuse esitaja asendamiseks kunagi töövõtja, kes oli teadlik selles sisalduvatest põhjendustest ja nõustus sellega põhimõtteliselt.

39. Lisaks väitis komisjon, et delegatsiooni töötajad ei olnud isiklikult vaenulikud, nagu väitis kaebuse esitaja. Delegatsiooni ainus huvi oli tagada endale ja valitsusele vastuvõetav teenus. See hõlmas tingimata nõustamisteenuste kontrollimist ja kvaliteedikontrolli. Tema töötajad ei väljendanud kaebuse esitaja suhtes mitte kunagi viha ei delegatsiooni sees ega väljaspool

seda. Kaebuse esitaja küsis kogu delegatsioonilt, et ta täidaks töövõtja poolt heaks kiidetud pädevustingimusi ja vaataks aruande läbi, võttes arvesse delegatsiooni märkusi. Kaebuse esitajale anti piisavalt aega vastavalt tegutseda.

Kaebuse esitaja tähelepanekud

40. Oma märkustes märkis kaebuse esitaja, et komisjoni konto jättis mõned sündmused välja. Täpsemalt väitis kaebuse esitaja, et delegatsiooni töötajad saatsid valitsuse esindajale kaks e-kirja kaebuse esitaja märkuste kohta tagasiside kohta, mille delegatsioon oli andnud esialgse aruande kavandi kohta. Kaebuse esitaja sõnul sisaldasid need e-kirjad ebaõigeid märkusi. Ta märkis, et komisjon ei maininud ega lisanud oma arvamuses neid e-kirju. Ta märkis, et valitsuse esindaja näitas talle üht 11. mail 2009 saadetud e-kirja.

41. Kaebuse esitaja viitas ühele delegatsiooni märkustest seoses tema aruandega. Kõnealune märkus oli sõnastatud järgmiselt: *Mul on allergiline reaktsioon sellistele väidetele, mis kõlavad nagu mumbo-jumbo. Mida see meile ütleb?* Kaebuse esitaja väitis, et õige professionaalne lähenemine oleks olnud pigem selgituste küsimine kui selliste märkuste tegemine.

42. Kaebuse esitaja väitis ka, et valitsuse esindaja teatas talle, et tal ja tema eelkäijal on raskusi komisjoniga töötamisel. Ta tegi kaebuse esitajale ettepaneku, et vältimaks tarbetuid raskusi delegatsiooniga aruannete esitamisel, võiks töövõtja kaaluda kaebuse esitaja aruannete esitamist otse talle ning seejärel esitada koopia delegatsioonile viitamiseks.

43. Lisaks teatas kaebuse esitaja, et ta sai temaga lepingu sõlminud konsultatsioonifirmalt e-kirja, milles ta teatas, et delegatsioon oli keeldunud kommenteerimast tema muudetud esialgse aruande kavandit, kuigi ta oli varem nõustunud seda tegema.

44. Kaebuse esitaja selgitas, et teda teavitati vallandamisest alles 17. mail 2007. Lisaks väitis ta, et konsultatsioonifirma, kes oli temaga lepingu sõlminud, oli tema muudetud lähtearuandega väga rahul, ja märkis talle, et delegatsioon ei oleks tema koostatud midagi vastu võtnud.

45. Ta märkis ka, et ta sai valitsuse esindajalt e-kirja, milles talle teatati, et viimane püüab teda oma ametikohal hoida, kuid delegatsioon ei olnud kompromissitu. Arvestades, et delegatsioon oli võimas rahastaja, ei saanud tema seisukohta eirata.

46. Lisaks kommenteeris kaebuse esitaja komisjoni väidet, et delegatsiooni 15. mai 2007. aasta kiri oli vaid eelnõu. Ta väitis, et ettevõtja, kes ta palkas, käsitles kirja ilmselgelt töölepingu ülesütlemise kirjana ja lõpetas tema lepingu 15. mail 2007. Arvestades, et 15. mai 2007. aasta projekti hiljem mingil viisil ei muudetud, viitab see tugevalt sellele, et delegatsioon kavatses kaebuse esitaja tagasi saata, olenemata tema nõusolekust oodata läbivaadatud aruannet.

47. Kaebuse esitaja juhtis tähelepanu sellele, et ta ei ole kunagi seadnud kahtluse alla vajadust teha algaruande projektis muudatusi. Ta rõhutas, et ta lisanud läbivaadatud algaruandesse kogu delegatsioonilt saadud tagasiside ning et ta esitas muudetud aruande õigeaegselt. Ta märkis, et saatis selle töövõtjale 16. mail 2007 kell 16.45.

48. Kaebuse esitaja märkis lisaks, et ühelt poolt suhtles delegatsioon temaga otse esialgse aruande kavandi kohta ja teiselt poolt väitis, et kogu teabevahetus peab toimuma töövõtja kaudu. Kaebuse esitaja arvates oli delegatsioon seega kommunikatsiooniprotokollide tõlgendamisel väga valikuline ja ebajärjekindel. Kaebuse esitaja ei nõustunud ka komisjoni väitega, et teda teavitati kahel korral sellest, et tema koostatud esialgne aruanne ei olnud rahuldav. Kaebuse esitaja sõnul tehti seda ainult üks kord, e-kirjas, mille komisjon saatis 8. mail 2007.

49. Kaebuse esitaja märkis, et ta usub jätkuvalt, et tema ametist kõrvaldamine oli tingitud delegatsiooni töötajate isiklikust vaenust tema suhtes. Ta eeldas, et delegatsioon ei saa tema suhtes meetmeid võtta, kui tal ei ole vähemalt mõne valitsuse esindaja vaikivat heakskiitu. Ta kahtlustas sellega seoses, et delegatsiooni töötajad võisid „*rõhutada riigi suveräänse valitsuse esindajaid, et tagada nende endi tegevuskava*“.

50. Kaebuse esitaja märkis, et ei ole esitatud ühtegi tõendit valitsuse väidetava rahulolematuse kohta tema tööga ega tema väidetava soovi kohta teda töölt kõrvaldada.

51. Lõpuks ei nõustunud kaebuse esitaja sellega, kuidas komisjon tõlgendas harta artiklit 41 ja ECGAB artiklit 16, mille kohaselt on keegi teine kohustatud teda delegatsiooni kirjas esitatud väidetest teavitama, sest tema, kannatanud pool, ei olnud töövõtjaga sõlmitud lepingu pool. Kaebuse esitaja on seisukohal, et nii toimides kahjustas komisjon eespool nimetatud artiklites sätestatud isikuõiguste olemust ja rikkus seega hea halduse põhimõtteid. Kaebuse esitaja arvates püüdis komisjon lihtsalt varjata oma kohustusi ja vältida vastutust.

Komisjoni toimikuga tutvumine

52. Pärast poolte argumentide ja uurimise käigus esitatud tõendite hoolikat analüüsi otsustas ombudsman, et komisjoni toimikut on vaja kontrollida. Tema teenistused viisid kontrolli läbi 13. oktoobril 2009.

53. Kontrolli käigus selgus, et kas komisjon või kaebuse esitaja oli enamiku toimikus sisalduvatest dokumentidest ombudsmanile juba esitanud. Komisjoni toimik sisaldas aga ka kahte järgmist dokumenti, mida ei olnud varem ombudsmanile kättesaadavaks tehtud:

i) koopia kirjast, mille valitsus saatis 4. jaanuaril 2008 kaebuse esitajat esindavale advokaadibüroole, ja

ii) koopia kaebuse esitaja vallandamist käsitlevast kirjast, mille valitsus saatis delegatsiooni juhile 6. detsembril 2007.

54. Pärast kontrolliaruande koopia saamist selgitas kaebuse esitaja, et ta oli teadlik kirjast, mille valitsus saatis oma õigusnõustajatele. Ta ei teadnud siiski komisjoni delegatsiooni juhile 6. detsembril 2007 saadetud kirjast. Seetõttu palus kaebuse esitaja selle kirja koopiat.

55. Kaebuse esitaja selgitas veel, et tema õigusnõustajad kirjutasid valitsuse esindajale, kuna nad uskusid, et viimane laimab teda. Selle isiku suhtes ei ole aga veel õiguslikke meetmeid võetud.

56. Lõpuks küsis kaebuse esitaja, kas ombudsmani talitused leidsid komisjoni toimiku kontrollimise käigus teatavaid e-kirju, mida delegatsioon ja valitsuse esindaja vahetasid ja mis sisaldasid tema arvates ebaõigeid märkusi tema töö kohta (vt eespool punkt 40). Ta märkis, et kui neid e-kirju toimikus ei oleks, toetaks see tema kaebust veelgi.

Ombudsmani hinnang

Esialgne märkus

57. Oma tähelepanekutes ombudsmani talituste koostatud kontrolliaruande kohta palus kaebuse esitaja koopiati ühest käesolevas aruandes nimetatud dokumendist (vt eespool punkt 54). Tuleb märkida, et kontrolli käigus märkis komisjon, et ta peab seda dokumenti konfidentsiaalseks. Ombudsman soovib sellega seoses meelde tuletada, et vastavalt tema rakendussätete artikli 13 lõikele 3 ei ole kaebuse esitajatel juurdepääsu ühelegi konfidentsiaalsele dokumendile või konfidentsiaalsele teabele, mis on saadud tema kontrollide tulemusena. Seetõttu ei saa ombudsman avaldada nimetatud dokumendi koopiati kaebuse esitajale. Kaebuse esitajal on siiski õigus taotleda komisjonilt juurdepääsu nimetatud dokumendile.

58. Käesolev etteheide puudutab kahte põhiküsimust. Esiteks küsimus, kas komisjon põhjendas piisavalt oma otsust nõuda 15. mai 2007. aasta kirjas kaebuse esitaja asendamist (sisuline aspekt). Teiseks on väidetavalt rikutud kaebuse esitaja õigust olla ära kuulatud (menetluslik aspekt). Seetõttu keskendub ombudsmani analüüs nendele kahele aspektile.

Komisjoni põhjendused

59. Ombudsman märgib, et oma 15. mai 2007. aasta kirjas esitas delegatsioon mitu kaalutlust, mille tõttu ta palus kaebuse esitaja asendamist meeskonnajuhina. Need kaalutlused puudutasid i) kaebuse esitaja tehtud töö kvaliteeti, ii) tema käitumist ja iii) riigi X valitsuse seisukohta.

60. Mis puudutab punkti i, siis on selge, et delegatsioon ei olnud esialgse aruande esimese projektiga rahul. Samuti on selge, et kaebuse esitaja nõustus, et see eelnõu tuleb läbi vaadata ja seda parandada. Siiski näib, et töövõtja ei esitanud kaebuse esitaja muudetud eelnõu delegatsioonile, mis takistas delegatsioonil seda hinnata. Ombudsmanile selle dokumendi koopiati ei esitatud. Seetõttu ei ole tal võimalik kindlaks teha, kas kaebuse esitaja töö kvaliteet vääris delegatsiooni otsust taotleda tema asendamist. Igal juhul märgib ombudsman, et delegatsiooni põhjendus kaebuse esitaja asendamise taotlemiseks ei põhinenud muudetud aruande sisul.

61. Sarnased kaalutlused kehtivad ka seoses delegatsiooni tuginemisega kaebuse esitaja käitumisele. Ombudsman märgib, et oma vastuses delegatsiooni märkustele esialgse aruande

kohta väljendas kaebuse esitaja oma seisukohti teatava jõuga. Sellest tulenevalt olid mõned delegatsiooni märkused ja eelkõige eespool punktis 41 esitatud märkused sõnastatud üsna selgelt.

62. Neil asjaoludel tuleb erilist tähtsust omistada valitsuse seisukohale, seda enam, et selle kohta on olemas käegakatsutavad tõendid. Lisaks teatas kaebuse esitaja ombudsmanile, et ta oleks oma ametikohalt vabatahtlikult lahkunud, kui talle oleks juhitud tähelepanu sellele, et tema kohalolek tekitab valitsuse ja delegatsiooni vahel raskusi.

63. Vastavalt delegatsiooni 15. mai 2007. aasta kirjale väljendas valitsus muret kaebuse esitaja tegevuse pärast ja väljendas „*tugevat valmisolekut*“ tema ametist eemaldamiseks.

64. Ombudsmani talituste kontrollitud dokumendid näitavad selgelt, et delegatsiooni avaldused kõnealuses kirjas vastasid X riigi valitsuse tegelikule seisukohale. Suffice märgib, et kirjas, mille valitsus saatis kaebuse esitajat esindavale advokaadibüroole, märgiti, et kuigi 15. mai 2007. aasta kirja koostas delegatsioon, esindab see valitsuse seisukohta.

65. Ombudsman on teadlik asjaolust, et kaebuse esitaja kahtlustas delegatsioonis valitsusele surve avaldamist, ning leidis, et tema vallandamise tegelik põhjus oli delegatsiooni pahameel tema suhtes. Ükski komisjoni toimikus sisalduvatest dokumentidest, mida ombudsmani talitused kontrollisid, ei toeta seda teooriat. Kaebuse esitaja viitas oma sündmuste versiooni toetuseks mitmele e-kirjale. Kuigi kaebuse esitajal paluti seda teha, ei esitanud ta ombudsmanile e-kirju. Kaebuse esitaja märkis, et tal ei olnud enam kõnealuseid e-kirju ja seega ei olnud tal võimalik neid edastada.

66. Kaebuse esitaja viitas ka delegatsiooni ja valitsuse vahelisele kirjavahetusele, mida ta väitis, et talle näidati ja mis kujutab endast tema kaebuse toetuseks täiendavaid tõendeid (vt eespool punkt 40). Ombudsman märgib, et kaebuse esitaja ei esitanud selle kirjavahetuse koopiaid ja kontrolli käigus ei leitud ühtegi jälge sellisest kirjavahetusest. Lisaks ei viita miski sellele, et ombudsmani esindajatele esitatud toimik oleks olnud puudulik.

67. Kaebuse esitaja juhtis tähelepanu asjaolule, et delegatsiooni kiri, milles paluti tema asendamist, oli 15. mai 2007. aasta kuupäevaga, samas kui lepiti kokku, et tal on kuni 16. maini 2007 aega esitada muudetud algaruanne. Ombudsman nõustub, et asjaomase kirja kuupäev jätab esmapilgul mulje, et delegatsioon tegutses ebaõiglaselt, otsustades selle tegevuse üle, ootamata ära muudetud algaruande vaatamist. Komisjon selgitas siiski, et 15. mail 2007 võttis delegatsiooniga ühendust valitsuse esindaja, ning väljendas arvamust, et esialgse aruande peatne läbivaadatud versioon ei anna ikka veel oodatud teavet ning et tema arvates on asjakohane kaebuse esitaja asendada. Lisaks selgitas komisjon, et delegatsioon kohtus 15. mail 2007, et arutada võimalikke võimalusi, ning et 15. mai 2007. aasta kiri koostati valmisolekus pidada samal päeval arutelusid delegatsiooni juhiga. Ta rõhutas, et asjaomane kiri saadeti välja alles 16. mail 2007, pärast seda, kui töövõtja seda palus. Ombudsman leiab, et need selgitused on mõistlikud ja neid kinnitab ka toimiku sisu, mida tema teenistused on kontrollinud. Loomulikult ei saa välistada, et käesoleva kirja saatmise otsus tehti juba 15. mail 2007, mis selgitab ka seda, miks kiri kannab seda kuupäeva. Isegi kui see nii oleks, ei ole

ombudsman siiski veendunud, et delegatsioon tegutses vaenulikult või ebaõiglaselt, kuna selleks ajaks oli teda juba teavitatud sellest, et valitsus soovib kaebuse esitajat asendada.

68. Arvestades tema käsutuses olevaid tõendeid, leiab ombudsman seega, et kaebuse esitaja ei ole tõendanud oma sisulist väidet, nimelt seda, et komisjon ei ole esitanud piisavaid põhjendusi, et põhjendada tema 15. mai 2007. aasta kirjas sõnastatud taotlust tema asendamiseks meeskonnajuhina. Seetõttu ei leia ombudsman komisjoni haldusomavoli seoses kaebuse selle aspektiga.

Õiguse olla ära kuulatud väidetav rikkumine

69. Kaebuse esitaja väidetava ärakuulamata jätmise kohta märgib ombudsman, et vastavalt üldtingimuste artiklile 17 oli komisjonil õigus „*kirjaliku ja põhjendatud taotluse alusel*“ paluda töövõtjalt kaebuse esitaja asendamist, kui ta leiab, et viimane on „*ebatõhus või ei täida oma lepingujärgseid kohustusi*“. Ombudsman leiab, et enne sellise taotluse esitamist oli vaja anda poolele, kellele taotlus tuli esitada, nimelt töövõtjale võimalus esitada oma seisukoht põhjuste kohta, mille tõttu komisjon kaalus sellise meetme võtmist. Kaebuse esitaja ei väida siiski, et töövõtjat ei kuulatud ära, vaid et komisjon oleks pidanud andma talle, st kaebuse esitajale, võimaluse väljendada oma seisukohti enne, kui ta palus töövõtjal teda asendada. Seega tuleb siin uurida kaebuse esitaja väidetavat ärakuulamata jätmist.

70. Kaebuse esitaja ei vaidle vastu asjaolule, et tema leping oli sõlmitud äriühinguga, kes ta tööle võttis, st konsortiumi liikmega, ning et tal ei olnud komisjoniga lepingulist sidet. Kaebuse esitajal ei olnud võimalik kindlaks teha ühtegi sätet komisjoni ja töövõtja vahel sõlmitud lepingus ega muid õiguslikult siduvaid sätteid, mis oleksid sündmuste toimumise ajal kohustanud komisjoni teda enne üldtingimuste artiklis 17 ette nähtud võimaluse kasutamist ära kuulama. Lissaboni lepinguga muudeti harta (ja seega ka selle artikkel 41) õiguslikult siduvaks (vt Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõige 1) alates 1. detsembrist 2009. Ombudsman leiab siiski, et komisjoni asjaomast käitumist tuleb hinnata seaduse alusel, mis kehtis vaidlusaluste sündmuste ajal, nimelt 2007. aasta mais.

71. Delegatsiooni otsus nõuda, et töövõtja asendaks kaebuse esitajat, avaldas talle negatiivset mõju. Tema taotlus tõi kaasa kaebuse esitaja asendamise meeskonnajuhina ja tema selle projektiga seotud lepingu lõpetamise. Seetõttu tuleb uurida, kas õigusliku kohustuse puudumisel oleks komisjon pidanud kaebuse esitaja ära kuulama, et järgida hea halduse põhimõtteid.

72. Komisjon viitas üldiste pädevustingimuste punktile 6.1, mille kohaselt peab kogu teabevahetus töövõtjaga sõlmitud lepingu kohta toimuma tema ja töövõtja vahel. Lisaks väitis ta, et kuna tema ja kaebuse esitaja vahel ei ole lepingulist suhet, ei ole tal mingeid kohustusi kaebuse esitaja ees. Kuid nagu ombudsman on korduvalt rõhutanud, lähevad hea halduse nõuded puhtõiguslikest kohustustest kaugemale. Teisisõnu võib haldusomavoli esineda ka siis, kui administratsioon on täitnud kõik oma õiguslikud kohustused.

73. Ombudsman on varasemate uurimiste käigus nõustunud argumentidega, et sellistel juhtudel

nagu käesolev piisab, kui asjaomane ühenduse institutsioon või asutus töövõtja ära kuulab. See põhines eeldusel, et töövõtja kuulab ära eksperdi, kelle asendamist nõuti, ning edastab asjassepuutuvale ühenduse institutsioonile või organile viimase võimalikud märkused.

74. Kogemused on siiski näidanud, et töövõtja ja asjaomase eksperdi huvid ei pruugi olla identsed. Töövõtjad võivad olla valmis rahuldama ekspertide asendamise taotlusi, isegi kui nad leiavad, et eksperdid täidavad täielikult oma kohustusi, et mitte ohustada nende võimalusi saada tulevikus lepinguid samast ühenduse institutsioonist või asutusest. Käesoleval juhul näib, et töövõtja nõustus komisjoni taotlusega kaebuse esitaja asendamiseks teda eelnevalt teavitamata või võimalusega vastata komisjoni kriitikale.

75. Ombudsmani arvates on selline olukord ebaõiglane ja vastuolus harta artikli 41 lõikes 1 sätestatud õigusega heale haldusele. Ombudsman leiab seetõttu, et oleks olnud õiglane ja kooskõlas hea halduse põhimõtetega, kui komisjon oleks kaebuse esitajat teavitanud oma kavatsusest taotleda tema asendamist ja põhjendanud seda. Sellega seoses näib olevat kasulik märkida, et nagu kaebuse esitaja õigesti märkis, saatis delegatsioon oma märkused esialgse aruande esialgse versiooni kohta otse talle, mitte töövõtjale. Seega oleks delegatsioonil olnud ilmselgelt võimalik teavitada kaebuse esitajat kriitikast tema suhtes ja kavatsusest taotleda tema ametist vabastamist enne, kui ta esitas oma taotluse üldtingimuste artikli 17 alusel.

76. Kaebuse esitaja väitis, et asjaolu, et komisjon ei andnud talle võimalust esitada märkusi oma kavatsuse kohta nõuda töövõtjalt tema asendamist, kujutab endast harta artikli 41 lõikes 2 sätestatud õiguse olla ära kuulatud rikkumist. Harta artikli 41 sõnastusest nähtub selgelt, et selle teises lõigus sätestatud õigused on osa artikli 41 lõikes 1 sätestatud üldisest õigusest heale haldusele, mille kohaselt on igal isikul õigus sellele, et tema küsimusi käsitletakс erapoolelt, õiglaselt ja mõistliku aja jooksul. Arvestades, et ombudsman järeldeb, et komisjoni lähenemisviis käesolevas asjas ei olnud kooskõlas hea halduse põhimõttega, ei ole vaja analüüsida, kas artikli 41 lõige 2 on käesoleval juhul kohaldatav. Samadel põhjustel ei ole vaja otsustada, kas ECGAB artikkel 16 on käesoleval juhul kohaldatav.

77. Komisjon juhtis tähelepanu sellele, et lisaks töövõtja teavitamisele teavitas delegatsioon kaebuse esitajat kahel korral oma rahulolematusest tema koostatud esialgse aruande sisuga. Ombudsman märgib siiski, et delegatsioon ei teavitanud kaebuse esitajat kunagi kavatsusest ta projektist eemaldada, enne kui ta esitas töövõtjale sellekohase taotluse. Samuti ei teavitanud kaebuse esitajat eelnevalt kõigist põhjustest, millel see taotlus põhines.

78. Ombudsman mõistab, et delegatsioon pidi tagama projekti eduka ja õigeaegse lõpuleviimise ning seetõttu ei saa ta endale lubada aega kaotada. Ombudsman leiab siiski, et delegatsioonil oleks olnud lihtne kaebuse esitajat ära kuulata ilma aega raiskamata. Tegelikult väljendas delegatsioon sama kuupäeva kirjas oma muret 15. mail 2007. Seega oleks olnud võimalik anda kaebuse esitajale võimalus väljendada oma seisukohti nende probleemide kohta juba sel päeval. Ombudsmani arvates oleks olnud mõttekam seda teha, selle asemel et lasta kaebuse esitajal jätkata tööd algaruande muudetud versiooniga. Tegelikult näib, et esialgse aruande muudetud versioon jõudis töövõtjani varsti pärast seda, kui ta palus delegatsioonil esitada taotluse kaebuse esitaja asendamiseks ja pärast seda, kui taotlus oli tegelikult esitatud.

Arvestades, et algaruande muudetud versioon ei mänginud nendes sündmustes mingit rolli, tuleb kaebuse esitaja 16. mai 2007. aasta versiooniga seotud tööd pidada asjatuks.

79. Eespool esitatud kaalutlusi arvesse võttes leiab ombudsman, et komisjon ei tegutsenud kooskõlas harta artiklis 41 sätestatud hea halduse põhimõttega, kui ta ei andnud kaebuse esitajale võimalust vastata kriitikale, mida ta esitas oma 15. mai 2007. aasta kirjas, enne kui ta palus töövõtjal kaebuse esitajat asendada. Tegemist on haldusomavoli juhtumiga. Allpool esitatakse kriitiline märkus.

B. Seoses kaebuse esitaja väidetega

Ombudsmanile esitatud argumendid

80. Kaebuse esitaja väitis, et komisjon peaks esitama tõendid tema vastu 15. mai 2007. aasta kirjas esitatud väidete kohta või need väited tagasi võtma. Käesoleva uurimise käigus uuendas kaebuse esitaja ka oma kahju hüvitamise nõuet, mille ombudsman oma põhikirja artikli 2 lõike 4 alusel esialgu tagasi lükkas. Kaebuse esitaja väitis, et komisjon peaks talle hüvitama saamata jäänud tulu, majutustoetused ja tema ametialase maine kahjustamise.

81. Komisjon väitis, et kaebuse esitaja ei ole ebaõiglaselt käitunud, kuna tema talitused tegutsesid nõuetekohaselt ja haldusomavoli juhtumeid ei esinenud.

Ombudsmani hinnang

82. Arvestades ombudsmani järeldusi käesoleva kaebuse sisu kohta (vt eespool punktis 68), leiab ombudsman, et kaebuse esitaja esimese väite edasine uurimine ei ole enam põhjendatud.

83. Kahju hüvitamise nõudega seoses märgib ombudsman, et seoses komisjoni otsusega taotleda kaebuse esitaja asendamist ei tuvastatud haldusomavoli. Ombudsman tuvastas haldusomavoli ainult seoses juhtumi menetlusliku aspektiga, mis puudutas kaebuse esitaja õigust olla ära kuulatud. Kaebuse esitaja ei väitnud siiski, et tema väide põhineb sel viisil tuvastatud haldusomavolil. Sellega seoses näib olevat kasulik meenutada, et kaebuse esitaja väitis, et ta oleks konsultatsioonifirmast vabatahtlikult lahkunud, kui talle oleks juhitud tähelepanu sellele, et tema kohalolek tekitaks valitsuse ja delegatsiooni vahel raskusi. Seetõttu ei ole kaebuse esitaja kahju hüvitamise nõuet vaja uurimiseks esitada.

C. Järeldused

Selle kaebuse uurimise põhjal lõpetab ombudsman selle järgmise kriitilise märkusega:

Kuna komisjon ei andnud kaebuse esitajale võimalust vastata kriitikale, mida ta esitas oma 15.

mai 2007. aasta kirjas, st palus töövõtjal kaebuse esitajat asendada, ei tegutsenud komisjon kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41 sätestatud hea halduse põhimõttega. Tegemist on haldusomavoli juhtumiga.

Eespool esitatud kriitiline märkus puudutab kaebuse menetluslikke aspekte. Arvestades, et ombudsman ei tuvastanud kaebuse sisu osas haldusomavoli, ei ole käesolevas asjas vaja saavutada sõbralikku lahendust. Samadel põhjustel ei ole kaebuse esitaja väite edasine uurimine põhjendatud.

Seetõttu lõpetab ombudsman juhtumi.

Sellest otsusest teavitatakse kaebuse esitajat ja komisjoni.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Strasbourg, 16. detsember 2009

[1] EÜT 2000, C 364, lk 1.

[2] Kättesaadav Euroopa Ombudsmani veebisaidil <http://www.ombudsman.europa.eu> . [Linki]

[3] Harta artikli 41 lõikes 3 on sätestatud: „Igal isikul on õigus sellele, et ühendus hüvitaks oma institutsioonide või teenistujate poolt oma kohustuste täitmisel tekitatud kahju vastavalt liikmesriikide õigusaktide ühistele üldpõhimõtetele“.

[4] Riigi tehnilise hariduse programmi lõpetanute tracer-uuringu konkreetsed pädevused.

[5] TVET – Tehniline ja kutseharidus ja -koolitus.